

Săptămânal
de
informații
și
investigații

f LERT f

APARE
MIERCUREA!

Director: George Dora
Director executiv: Sorin V. Teodorescu

an 1 • nr. 22 • 9 - 15 noiembrie 2005 • 12 pagini • 50 bani (5.000 lei vechi)

EDITORIAL

Între telefonul roșu și cel portocaliu

CLAUDIU BRAN

La început a fost o simplă convorbire pe un telefon „scurt”. Apoi, tăcere. Acum e larmă mare. Apelul lui Tăriceanu către Botoș a fost disecat, analizat, întors pe toate părțile, declarat legal și ilegal, constituțional și neconstituțional, moral și imoral, normal și aberant. La o primă vedere a fost un telefon și nimic mai mult. O chestie banală care a dus la o bătălie ce are ca miză șefia serviciilor secrete și a Procuraturii. Ar fi simplu să decretăm că toată această nebunie s-a născut și a crescut pe principiul bulgărelui de zăpadă care se rostogolește și se transformă în avalanșă. Ar fi la fel de simplu s-o considerăm o nouă rundă în meciul dintre cele două palate, Cotroceni și Victoria, așa cum preferă să creadă cei mai mulți, sau, cel puțin, să lase de înțeles că ar crede. În România se întâmplă și alte lucruri, iar cei care ascund pădurea în spatele copacilor n-o fac numai de amorul artei. PSD-ul a început să vorbească, cu din ce în ce mai multă siguranță, despre alegeri anticipate. UDMR-ul e supărat că legea antiromânească n-a trecut în forma propusă. PC-ul se leagănă, ca de obicei, de la stânga la dreapta și invers. PD-ul este asociat, în continuare, cu Traian Băsescu și asta îi este de ajuns, cel puțin deocamdată. Iar liberalii... aici e aici! Cu cine să ieși în față la alegeri? Cu Tăriceanu, cu Patriciu? Și dacă Stolojan, Mona Muscă și susținătorii lor trec, cu arme și bagaje, la PD? Să te bazezi pe negocierile secrete cu PSD și să mergi în formula asta la luptă înseamnă sinucidere curată. Condamnați să rămână în Alianță pierd teren, pe zi ce trece. Mai este de mirare că avem scandaluri zi de zi? Dacă premierul l-ar fi întrebat, în acea zi, pe procurorul general doar cât e ceasul și ce-i face familia, ar fi fost de ajuns, pentru că trăim în România. Patriciu decontează cea mai mare parte a cheltuielilor Partidului Liberal. Că liberalii vor acum să cadă capete pentru că s-a aflat de acest telefon, e clar pentru toată lumea. Că aceasta este o aberație, e la fel de clar. Și totuși, există o explicație: a început campania electorală!

- ⇒ **LA ZI(D)** | Cutia cu maimuțe.....2
- ⇒ **ANALIZĂ** | Scenarii.....4
- ⇒ **DOSAR** | UM 0110, așa-zisa unitate anti-KGB (IX).....5
- ⇒ **TOP SECRET** | Agenții noștri ilegali – adevărații 007 (XVIII).....6-7
- ⇒ **SUB LUPĂ** | Amenințări neconvenționale la adresa siguranței naționale (II).....9

Culisele scandalului „Dacia Felix“

Ion Ilie Mania, misteriosul personaj care a vrut să-l lichideze pe Sever Mureșan

pag. 3

INVESTIGAȚII | pag. 10

Studentii își iau examenele cu tehnică interzisă

SCURTCIRCUIT | pag. 11

Evoluția organizațiilor criminale

la zi(d)

Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe

Săptămâna trecută și-au sărbătorit ziua învățământul, sănătatea, economia românească și vreo câțiva parlamentari. Parcă așa ceva am auzit pe la televizor, că a fost ziua morților.

Tot săptămâna trecută a venit în Parlamentul României președintele Bulgariei. Acu' nu e clar, ori în semn de protest că țara vecină stă mai bine decât noi la capitolul „corupție“, ori din nepăsare, ori tot ca protest că s-au scumpit castraveciorii murai sau poate, mult mai simplu, din obișnuință, parlamentarii români și-au

telui bulgar că cele două țări vecine fac totul pentru a intra împreună, dacă nu cu fruntea sus măcar târâș-grăpiș, în Uniunea Europeană secretare, portari, liftiere și femei de serviciu. Cei care nu s-au prins de șmecheria de doi bani declarau ulterior că lucrurile par să fi pormit, în sfârșit, spre mai bine. Nu doar că noii „parlamentari“ nu au dormit deloc, dar păreau și mult mai inteligenți decât cei vechi.

Păsările-santinelă de la Ceamurlia de Jos au fost declarate sănătoase. În sfârșit, o veste bună din zona aceasta. În schimb, pe telefoanele mobile circulă de ceva vreme

președinți ai camerelor Parlamentului un punct de vedere cu privire la demiterea

ani care n-ar încăpea pe „nota de plată“.

Minerii mara-mureșeni au aflat că bugetul pe 2006 nu a mai luat în calcul subvenții pentru minerit. Rezultatul: au ieșit în stradă și cer salarii compensatorii în valoare de 12.000 de dolari de persoană. Altfel, vin și ei la București. Se pare că aceasta este singura

doar câteva țări ale căror nume nici măcar nu știu cum se scrie. Mai contează că vreo câțiva europeni mai cărcotași susțin, în mod clar roși de invidie, că hepatita este o boală a sărăciei?

Ministerele, instituțiile administrației publice locale, agențiile și autoritățile guvernamentale finanțate de la

Primăria susține că este pentru binele lor. Cu mijloacele de transport în comun care vin din an în Paști și cu prețul benzinei vom ajunge, cât de curând, un popor de atleți. Bucureșteni, redescoperiți mersul pe jos! Este mai ieftin și nu poluează.

Un accident de mașină făcut în Capitală nu este chiar cel mai rău lucru care se poate întâmpla unui om. Chiar dacă mașina nu s-a ales decât cu o zgârietură, greul de-abia acum începe. Trei polițiști reprezintă instituția în fața cetățenilor dintr-un întreg sector. Obținerea unei dovezi necesare pentru a face reparațiile de rigoare durează, în aceste condiții, între 3 și 5 ore. În tot acest timp, zecile de șoferi care stau la coadă șușotesc că situația nu se va remedia prea curând. Cicăăștia trei sunt cei care știu să scrie procese-verbale. Restul dau amenzi și citesc aparatele radar.

găsit în acea zi altceva de făcut decât să meargă la serviciu. În disperare de cauză și cu speranța că înaltul oaspete nu va observa cât de nesimțiti pot fi aleșii noștri, sala a fost umplută cu funcționari de prin fosta Casă a Poporului. Și-au găsit locul pe scaunele de ședință și sub căștile în care se traduceau speranțele președin-

următorul SMS: „Din cauza gripei aviare, se face apel către toți bărbații în putere să ardă orice păsărică le iese în cale. Comunicați mai departe, vă rugăm!“. Mulțumim domnului Vali pentru mesaj.

Curtea Constituțională a solicitat celor doi

celor doi președinți ai Camerelor Parlamentului. Dacă Năstase a declarat că ar fi „ușor penibil“ să răspundă acestei solicitări, Văcăroiu a trimis imediat punctul propriu de vedere, fără să mai consulte pe cineva. Presupun că punctul său de vedere era așa, cam la 45 de grade, și ușor neclar. Părerea mea.

Procurorii vâlceni s-au declarat revoltați de sentința dată în dosarul privitor la Carmen Păunescu și au pus de un recurs. Nu înțelegem ce au cu biata femeie, că doar a omorât trei oameni, nu a furat o găină, să trebuiască să facă pânaie.

Un american acuzat că a atacat calculatoarele administrației și a răspândit viruși riscă acum 50 de ani de pușcărie. La cât au virusat economia României, dacă s-ar plăti cu aceeași monedă, politicienii noștri ar primi drept „premiu“ un număr de

soluție și pentru profesori sau medici. La 12.000 de para, parcă m-aș băga și eu în mină un pic.

Chiar dacă echipa națională de gimnastică a României a fost desființată, iar echipa națională de fotbal stă puțin mai rău de atât, românul nu poate fi împiedicat cu nici un chip să devină campion. Ultima noastră victorie are legătură cu ficatul. S-a anunțat, de curând, că am ieșit pe primul loc la hepatită. Ne urmăresc, mai îndeaproape,

bugetul de stat nu vor mai avea voie să acorde tichete de masă în 2006. Următoarele măsuri care vor face să trăim mai bine sunt următoarele: eliminarea pauzei de masă, interzicerea fabricării de mese de către firmele producătoare de mobilier, scoaterea cuvântului „masă“ din DEX. Oricum, românul renunță, încet-încet la prostul obicei de a mânca.

Bicicliștii au primit interdicție de a mai merge cu aceste vehicule prin centrul Capitalei.

Aceste texte sunt pamflete și vor fi tratate ca atare!

CABINET DE AVOCATURĂ Ioan Crețu

- ◆ asistență juridică în procese penale, civile, comerciale
- ◆ înființări societăți comerciale
- ◆ acte adiționale
- ◆ redactări, atestări acte

Str. Viorele nr. 34, bl. 15, sc. 4, parter, ap. 108,
Sector 4, București
Telefon/fax: 021/330.36.47
Mobil: 0744.121.291

ALERTA

Tel.: 0740.597.158; 0721.416.468;
0742.209.864

alerta_2005@yahoo.com

Plătim cash orice informație

EDITAT DE
SSP GUARD SERV SRL
Str. Blăjel nr. 2,
sector 3, București

DIRECTOR:
George Dora

DIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. Teodorescu

REDACTOR-ȘEF:
Claudiu Bran

CONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie Hagi

REDACȚIA:
Iulia Gorzo, Paul Cemea, Ștefan
Jora, Daniel Bălan, Mihai Vlad,
Ionel Hrynczuk, Daniel Alexandru,
Dorel Moldovan, Dumitru Preda,
Vicențiu Constantin, Eugen Mușat

DIFUZARE:
SC ANOTA IMPEX SRL

DTP:
Omni Press & Design

TIPAR:
Cromoman SRL

Culisele scandalului „Dacia Felix“

Ion Ilie Mania, misteriosul personaj care a vrut să-l lichideze pe Sever Mureșan

Am relatat în numărul trecut al săptămânalului „Alerta“ cum, în prima parte a anilor '90, un grup de aventurieri și așa-ziși specialiști în domeniul financiar-bancar l-au convins pe celebrul tenisman și om de afaceri Sever Mureșan să devină, prin firmele sale, principalul acționar la Banca Dacia Felix, după care i-au furat banii prin diferite manopere, l-au reclamat pentru a șterge urmele și au adus instituția în pragul falimentului.

Spionaj și crimă

Principalul actor al ingineriilor financiare de la fosta Bancă Dacia Felix a fost Ionel Ilie Mania (născut Manea). Biografia acestuia este demnă de cea a unui personaj dintr-un roman polițist. Absolvent al Facultății de Mecanică din cadrul Institutului Politehnic din Timișoara, este repartizat la Combinatul de Industria Sârmei din Câmpia Turzii (1967). În anul 1970, șeful său, inginerul Fărcășan, este găsit mort în bazinul cu apă reziduală al combinatului, unde ar fi urmat să verifice o defecțiune tehnică sesizată de tânărul inginer Manea, alias Mania. Rezultatul anchetei (accident de muncă) este dubios. Conform datelor și informațiilor noastre, în plămâni victimei nu s-a găsit apă, iar moartea s-ar fi datorat unui traumatism cranio-cerebral, prin lovire cu corp dur. În perioada când a decedat inginerul Fărcășan, Combinatul derula un contract de export cu o firmă germană al cărui reprezentant a fost anchetat, la câteva luni după nefericitul eveniment, pentru spionaj.

Un dizident inexistent

Din acest moment începe ascensiunea lui Manea, alias Mania. Fiind și absolvent al Institutului de Studii Economice din Cluj, este numit, în anul 1978, inginer-șef la Întreprinderea de Construcții Metalice din Caransebeș (fabrică de boghiuri). Va promova în același an inginer-șef al Biroului de Investiții al întreprinderii.

În decembrie 1978 încearcă să falsifice corespondența oficială a societății cu firma ita-

liană Tacchi Giacomo, pentru a pleca în Italia. Este prins (sau se dă prins) și condamnat la un an de muncă corecțională.

Iată ce ușor se putea fabrica biografia unui dizident, persecutat politic de regimul comunist.

Să recapitulăm: avem un tânăr inginer și economist, apreciat de partid (comunist) și de securitate, cu relații în domeniul comerțului exterior și cu o anumită înclinație spre combinații operative (vezi cazul inginerului Fărcășan). La sfârșitul anilor '70, după defecțarea generalului Pacepa (1978), securitatea (Direcția de Informații Externe) avea nevoie în țările Europei Occidentale de o nouă agentură care să nu fie cunoscută de fostul adjunct al spionajului românesc. Pentru că timpul era scurt și nu se puteau elabora legende prea sofisticate, se prefera trimiterea în exterior de agenți sub acoperirea de persecutați politici sau persoane care din diferite motive doreau să emigreze. O condamnare pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei era una dintre cele mai bune cărți de vizită pentru a putea să te stabilești în Occident.

Din nou în țară, pe cai mari

Brusc, Mania dispăre din țară împreună cu soția și cei doi copii, se stabilește în Italia și devine proprietarul firmei Stimma. După revoluția din decembrie 1989 se întoarce în România și, profitând de vechile sale relații, obține certificatul de investitor al Agenției Române de Dezvoltare. Ajunge în anturajul fostului ministru de Interne Doru Ioan Tărăcilă și al procurorului Mocuța, care se specializase în Italia pe acțiuni anti-mafia. În 1996 presa îl acuză pe Mania că ar fi implicat în trafic ilegal de arme.

În anul 1993, la propunerea președintelui Ioan Sima, este numit în Consiliul de Administrație al Băncii Dacia Felix. Interesant, dar în procesul-verbal încheiat cu această ocazie (12 noiembrie 1993) se pot citi despre Mania următoarele: „a subscris la capitalul social și acte antimafia (!) necesare băncii în relațiile cu exteriorul“.

Evident nimeni nu-l informează pe Sever Mureșan asupra biografiei dubiosului personaj. (va urma)

GEORGE DORŢI

investigații

Scenarii

Scenarii la tot poporul. Aceasta este fața reală a politicii românești.

Scenariul Patriciu. Cunoaștem actorii: domnii Tăriceanu, Botoș, Patriciu. Cine o fi regizorul? **Scenariul Elena Udrea.** Actori: bomba sexy de la Cotroceni, Tăriceanu, Patriciu. Din nou nu știm cine semnează regia.

Scenariul alianței DA. Actori: președintele Băsescu, premierul Tăriceanu, consilierul prezidențial Stolojan, președintele PNL București, Ludovic Orban. Regizor necunoscut.

Scenariul închisorilor CIA din România. Actori: ziaristi manipulați de un regizor ca de obicei, necunoscut, care posibil să fi planificat diseminarea terorismului în Europa de Est.

Numitorul comun

Putem continua, dar nu dorim să vă plictisim. Bune sau proaste, scenariile amintite fac parte din viața de zi cu zi a românului. Cine le concepe și mai ales cum se ajunge la situația de a fi puse în practică? Cum de politicieni cu experiență acceptă sau se lasă atrași în jocuri absurde de natură a aduce prejudicii serioase imaginii României?

Există un numitor comun al acestor scenarii?

Dacă le luăm pe rând, observăm, în afara unor actori care, interpretând diferite partituri, sunt ominprezenți, o dezvoltare a intrigii spre același deznodământ, acutizarea tensiunii deja existente între președintele Băsescu și premierul Tăriceanu.

Interesant, dar unul dintre scenarii, cel al telefonului dat de premierul Tăriceanu procurorului general Botoș, în favoarea lui Dinu Patriciu, a fost lansat după șase luni de la desfășurarea faptelor. Toți actorii acestui scenariu au ieșit șifonați. Președintele Băsescu pentru că a mințit opinia publică afirmând că nu a existat nici un telefon, premierul Tăriceanu pentru că a intervenit în favoarea unei persoane aflate în an-

chetă, persoană cu care derulase afaceri comune, Dinu Patriciu, care este perceput ca un reprezentant al oligarhiei economico-politice și pe cale de consecință (vezi exemplul Țiriac) nu i se poate întâmpla nimic, procurorul-general Botoș, a cărui tăcere vinovată timp de șase luni de zile poate ascunde posibile intervenții în anumite dosare delicate.

Un cotidian central, considerat de unii analiști a avea o culoare cam prea portocalie, a pus scenariul interpretat de Elena Udrea pe seama lui Liviu Luca, sindicalistul ajuns magnat și a consilierului său Sorin Ovidiu Vântu, fostul și inocentul patron al FNI.

Vor urma, desigur, și alte scenarii, care de care mai incitante.

Izolarea președintelui

Să încercăm o explicație a momentului apariției acestor scenarii. Ne aflăm după Raportul de țară, constrânși de

înălții oficiali europeni, să trecem la o luptă manifestată împotriva corupției, nu doar declarativă.

La Parchetul general, inclusiv la D.N.A., sunt în lucru, în diferite faze, cinci sau șase dosare grele (Ovidiu Muștescu, Miron Mitrea, Adrian Năstase) care evident nu mai pot fi ținute în sertar. Din informațiile noastre, dosarele sunt extrem de stufoase și dacă vor deveni publice, prin trimiterea lor la instanță, vor afecta atât reprezentanți ai clasei politice, cât și ai mediului de afaceri. Regizorul necunoscut nu urmărește doar deturnarea atenției opiniei publice. Se știe că, indiferent câte scandaluri s-ar provoca, prin scenarii mai mult sau mai puțin bine ticluite, efectele acestora se estompează în timp. Scopul lansării scenariilor este de a schimba raportul dintre forțele politice, prin denunțarea protocolului alianței DA, cu promisiunea unui sprijin parlamentar al PSD pentru un guvern liberal, fără democrați. Astfel s-ar reuși izolarea completă a președintelui Băsescu la Cotroceni, iar rolul său de președinte-jucător ar lua sfârșit.

Nu este puțin cam ciudat faptul că liberalii cer fără nici o motivație schimbarea șefilor serviciilor de informații, chiar în momentul cel mai acut al scandalului generat de telefonul premierului Tăriceanu adresat procurorului-general Botoș?

DANIEL BĂLAN

dosar

Lupta cu serviciile secrete comuniste prietene, într-o țară comunistă

UM 0110, așa-zisa unitate anti-KGB (IX)

Demersul nostru publicistic, de a prezenta o parte a activității unității de contraspionaj a fostei securități, care se ocupa de contracararea spionajului împotriva României, dirijat de țările socialiste „frățești”, nu este de natură a liniști anumite persoane. Avem semnale evidente asupra inițierii unui joc operativ, nu din partea instituțiilor abilitate ale statului, împotriva unor redactori ai săptămânalului „Alerta”. Ne asumăm riscul de a merge mai departe și în nici un caz nu avem de gând să întrerupem serialul.

Acțiunea informativă „Corbii” presupunea urmărirea și documentarea informativă a unui număr însemnat de persoane

Vom încerca în acest număr să prezentăm, cel puțin parțial, un dosar de urmărire informativă, cunoscut sub numele de cod „Corbii”. Precizăm că acest dosar a fost deschis de Direcția de Contrainformații Militare a DSS, iar UM 0110 doar a colaborat pe anumite linii de muncă. A fost de fapt o operațiune informativă de anvergură care a cuprins ca elemente luate în lucru ofițeri activi sau în rezervă și activiști de partid anticeauști. Ce s-a exagerat la acest dosar, început în anii '80, a fost dorința de a-i prezenta pe toți cei „lucrați” ca agenți sovietici.

Încă din 1962, după criza rachetelor din Cuba, când omenirea a fost în pragul izbucnirii celui de-al treilea război mondial, conducerea de la București a demarat procesul de desovietizare a armatei și securității române. Nici un moment, însă, conducerea partidului comunist nu a manifestat vreo tendință de a renunța la modelul comunist de dezvoltare a societății. Acțiunea informativă „Corbii” presupunea urmărirea și documentarea informativă a unui număr însemnat de persoane. În 1989, materialele informative ale compartimentului operativ care lucra la acesta erau incluse în 18 bibliorafturi.

Conform memoriilor generalului Pacepa, cu această ocazie Militaru ar fi fost recrutat sau reactivat de serviciile speciale sovietice

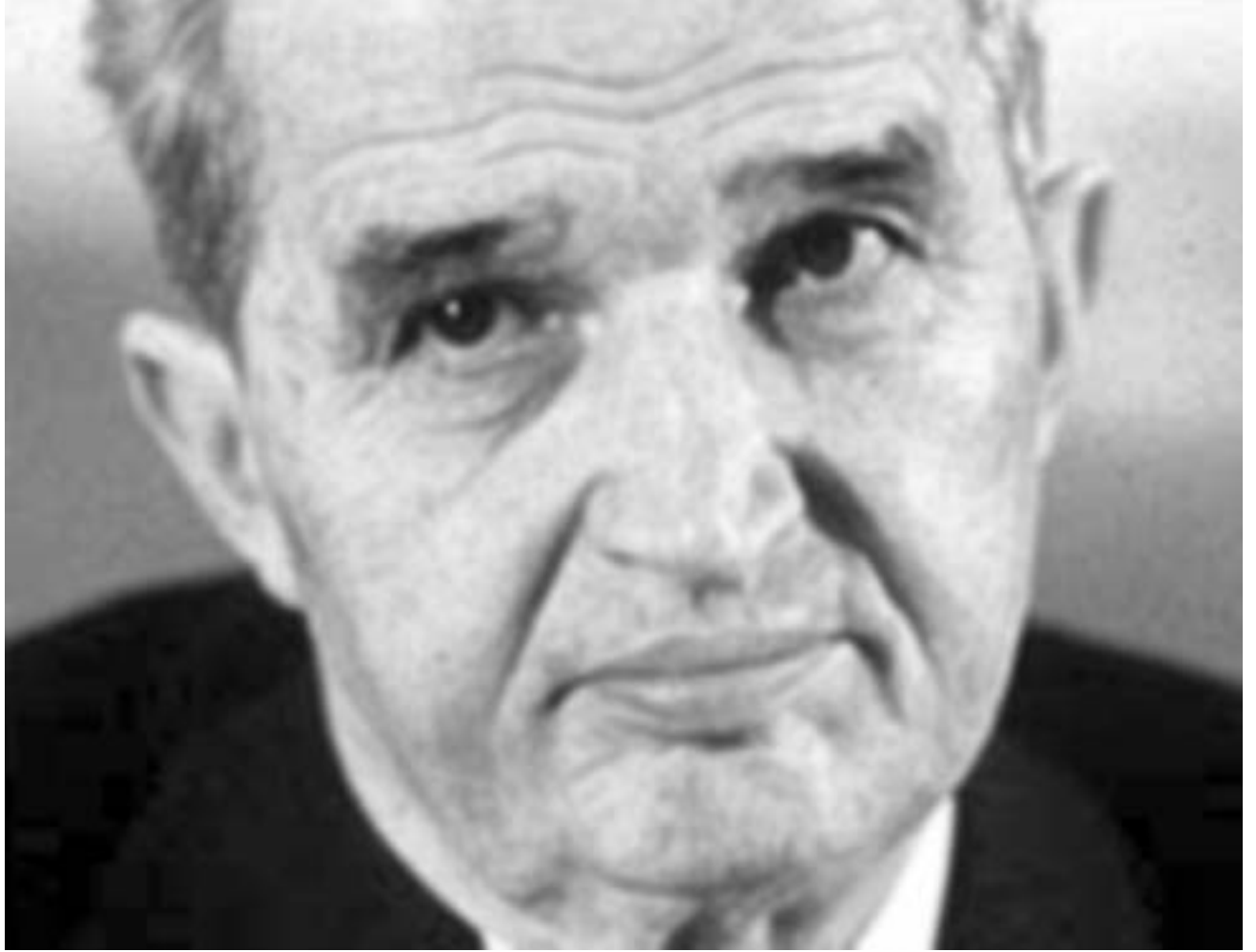
Unul dintre cei mai cunoscuți protagoniști ai acțiunii „Corbii” a fost generalul Nicolae Militaru, codificat de lucrătorii de informații drept „obiectivul Milică”. Ofițer de carieră, cu specializare în Uniunea Sovietică, fost deputat în Marea Adunare Națională, ge-

neralul Militaru va ajunge comandantantul Armatei I și șeful Garnizoanei București. La un moment dat (1976-1977), fiulul UM 0110 asupra unei funcționare din MAE al URSS aflată în vizită la București va surprinde o întâlnire conspirativă între frumoasa rusoaică și generalul Militaru. Conform memoriilor generalului Pacepa, cu această ocazie Militaru ar fi fost recrutat sau reactivat de serviciile speciale sovietice. Informații, Ceaușescu îl trece în rezervă și, după o scurtă trecere pe la Ministerul Construcțiilor,

Militaru se pensionează. Rămâne însă în atenția securității. Se constată dese întâlniri, cu respectarea regulilor conspirativității cu Ion Iliescu, obiectiv „Iancu”, cu comandorul Radu Nicolae, obiectiv „Radion”, cu generalul Pletos, obiectiv „Petre”, cu Virgil Măgureanu, obiectiv „Mugur” și cu alte persoane pe care le vom aminti la momentul potrivit.

Pleacă pe jos și, spre surprinderea celor din serviciul de filaj, dovedește o perfectă cunoaștere a Bucureștiului

Prin monitorizarea discuțiilor, securitatea ajunge la concluzia că are de-a face cu o grupare net anticeaușistă, formată

pe baze conspirative, din care anumiți membri țineau legătura

cu ofițeri ai spionajului sovietic, în special prin intermediul Consulatului URSS din Constanța.

Urmărirea informativă a generalului „Militaru” alias „Milică”, cât și a familiei sale, este plină de surprize. Acesta avea două fete, cărora nu le vom cita decât numele de cod sub care erau „lucrate” de ofițerii de securitate: „Irina” și „Alina”.

„Irina”, absolventă de ASE, cunoscătoare a limbii

suedeze, îl cunoaște în 1982 pe John McEwans, cetățean englez de origine scoțiană în vârstă de 70 de ani. În ciuda diferenței de vârstă, petrece cu acesta o lună la Neptun. Securitatea îl pune sub observație, încă de la venirea în țară, unde afirmase că nu a mai fost niciodată. La trei zile după instalarea într-un hotel de la București, o invită pe „Irina”

la un restaurant după care o conduce acasă cu un getax. Pleacă pe jos și spre surprinderea celor din serviciul de filaj, dovedește o perfectă cunoaștere a Bucureștiului. Posibil să mai fi fost în România sub altă identitate și să fi fost folosit ca agent de legătură sau penetrare. (va urma)

GEORGE DORŃI

top secret

Agentii noștri ilegali – adevărații 007 (XVIII)

– Riscul informativ – (continuare)

O asemenea defecțiune reperată nu se finalizează însă întotdeauna așa cum și-ar dori deparatorii, indiferent de câtă tehnică operativă ar folosi, de câte mijloace umane intră în joc și de timpul folosit într-un asemenea joc al inteligenței. Căci, la urma urmei, în orice „depanare” în sistemul informativ, intervine tot jocul inteligenței, al dominoului informației. În dominoul informației regula de bază este aceea că o piesă căzută angrenează și distruge tot șirul, dar această regulă este foarte des încălcată. Excepția, deși întărește de obicei regula, apare din diferența și nivelul de pregătire dintre factorii implicați în joc, altfel spus, dintre cel care construiește jocul dominoului și cei care lovesc prima piesă.

Meritul și dimensiunea riscului de a prinde o singură piesă dint-un șir sau un șir întreg, sunt mai mari sau mai mici, în funcție de inteligența programatorului, a ofițerului care și-a recrutat spionii

Când programatorul jocului codifică bine orice informație pentru fiecare piesă din șir este enorm de greu pentru un „depanator” să găsească cheia care să-i permită să declanșeze o cădere a întregului șir. Un spion bine pregătit individual și care nu-și cunoaște decât șeful nu poate niciodată să afecteze o rețea. În cel mai rău caz se deconspiră doar el, dar nu și rețeaua din care face parte, chiar dacă a ținut într-un fel sau altul legătura cu ea, dar numai printr-un sistem de legătură impersonală, care-l va proteja întotdeauna într-un procent apropiat

de perfecțiune. Meritul și dimensiunea riscului de a prinde o singură piesă dint-un șir sau un șir întreg, sunt mai mari sau mai mici, în funcție de inteligența programatorului, a ofițerului care și-a recrutat spionii, i-a instruit mai mult sau mai puțin, mai bine sau mai puțin bine, iar după această etapă a știut să țină legătura cu ei, astfel încât adversarul său, indiferent cine ar fi el, să sesizeze doar raza de lumină emanată, dar nu și sursa de la care provine. Pentru organul de contraspionaj această sursă de lumină rămâne, în cele mai numeroase ca-

zuri, o enigmă, un anonim vesnic, o mască pe care și-ar dori-o oricine ca trofeu în colecția personală sau de grup din muzeul spionilor identificați și prinși.

Pentru ofițerul de informații care a pregătit o rețea de agenți și spioni nimic nu este mai tragic decât să simtă sau să bănuiască pe unul dintre oamenii săi că l-a trădat

În viața practică a muncii de spionaj, asemenea „capturi” sunt foarte rare. Cade, într-adevăr, câte o piesă dintr-un șir, dar enorm de rar tot șirul și mai ales „programatorul” șirului, care devine astfel un vânat urmărit permanent, dar extrem de rar identificat, împușcat și transformat în trofeu.

Pentru ofițerul de informații care a pregătit o rețea de

agenți și spioni nimic nu este mai tragic decât să simtă sau să bănuiască pe unul din oamenii săi că l-a trădat și că a trecut de partea adversarului. Sentimentul trădării stă undeva ascuns în el în stare latentă, ca un film nedezvoltat care a înregistrat imagini din toată perioada de pregătire a spionului, începând cu perioada de verificare a acestuia, de recrutare iar apoi de predarea noțiunilor de muncă informativă care-l ajută pe acesta să învețe cum să-și aleagă sursele de informații, cum să

cât spionul este mai inteligent, mai bine pregătit informativ, mai lacom și mai dornic de îmbogățire rapidă și mai scrupulos. Dacă la aceste calități și vicii concomitente ale caracterului său se mai adaugă într-un procent destul de ridicat participarea organului de contraspionaj care l-a atras pe spion la colaborare, ofițerul de informații devine, pentru o perioadă scurtă de timp, o victimă a intoxicației cu informații otrăvite provenite chiar din interiorul propriei rețele.

Ofițerii de contraspionaj care l-au atras pe spion la colaborare îl vor stoarce acum efectiv de toate informațiile pe care acesta le deține

le culegă și cum să le transmită ofițerului pe canale impersonale pentru a-l proteja de ochiul vigilent al organelor de contraspionaj adverse.

Este un sentiment care pe ofițerul de informații nu-l părăsește niciodată, căci el știe, de la început, că un spion rămâne totuși un spion, iar valoarea lui

Jocul dublu al spionului recrutat de tabăra adversă poate dura ani în șir în funcție de interesele organului de contraspionaj care-l dirijează, dar și de abilitatea ofițerului de informații care-l ține în legătură. Și unii și alții vor avea interese diferite în funcție de faza și momentul în care spionul începe să facă joc dublu. În prima etapă ofițerul de informații este doar derutat și păcălit, dar perioada de intoxicare este scurtă, oricât de bine și-ar juca spionul rolul său de agent dublu și oricât de profesioniști ar fi adversarii care-l dirijează. În această etapă au de câștigat adversarii, căci spionul devine o minge de tenis aflată în terenul lor.

Ofițerii de contraspionaj care l-au atras pe spion la colaborare îl vor stoarce acum efectiv de toate informațiile pe care acesta le deține: cine l-a recrutat, când, în ce împrejurări, ce

se măsoară, la urma urmei, tot în bani, iar care dă mai mult îl poate cumpăra în orice moment al activității informative. Acesta este de fapt riscul informativ de care el se ferește cel mai mult în relațiile ulterioare cu spionul, după etapa de recrutare și pregătire. Este un risc la care se așteaptă oricând iar el devine cu atât mai periculos și cu efecte din cele mai nocive cu

top secret

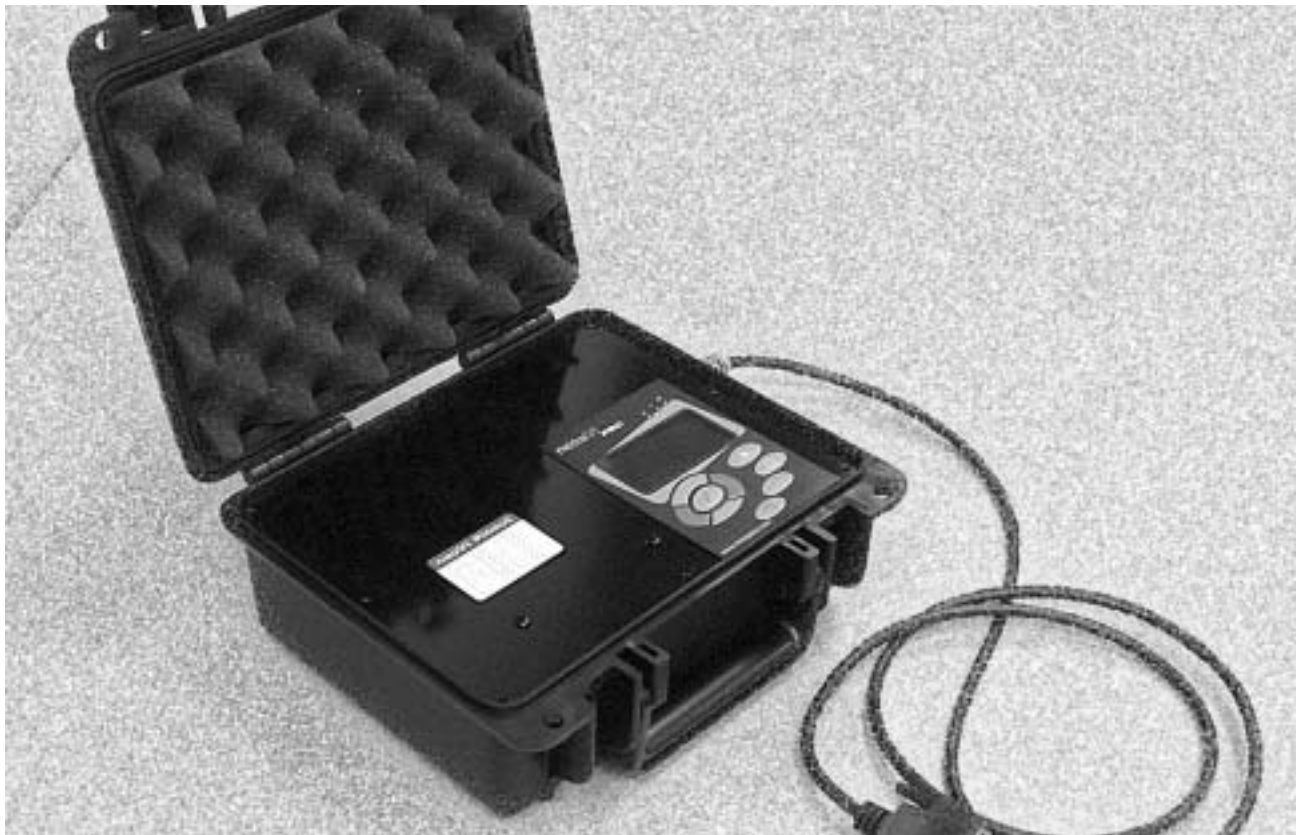
metode s-au folosit și mai ales cine l-a recrutat, ce date deține despre persoana ofițerului recrutat, cu ce metode de muncă informativă a fost pregătit și în ce locații, care sunt mijloacele de legătură (personale și impersonale) folosite pentru transmiterea informațiilor, natura informațiilor pe care urma să le obțină, codurile folosite pentru transmiterea lor, cum era remunerat și unde i se depuneau sumele de bani încasate, date personale despre el, familia și relațiile sale, date despre alți agenți din rețea, unde i-a cunoscut și ce relații a avut cu ei etc. Ofi-

porar, pe traseele pe care le folosește de obicei agentul de la domiciliu la locul de muncă, la alte relații personale și în alte locuri pe care le frecventează (restaurante, cluburi, magazine preferate, parcuri, biserici, diverse agenții etc.), sau pe traseele folosite pentru transmiterea impersonală a informațiilor. Concomitent, ofițerul de informații va continua să-și verifice agentul prin tehnică operativă plasată la domiciliul său sau la alte adrese pe care el știe că le folosește (al părinților, al amantei, al unor prieteni și chiar la locul de muncă).

Este de la sine înțeles că informațiile transmise vor fi cenzurate total și nu vor mai semăna cu cele anterioare

terii de contraspionaj care-l „anchetează” pe agent exploatează toate datele obținute de la acesta, dar le și verifică prin mijloace operative proprii, încercând de fapt să ajungă astfel la peștele cel mare, aflat dincolo de fileu, la jucătorul care le-a pasat mingea, dar care nu știe încă dacă va mai reveni sau va fi schimbată de adversar cu o alta foarte asemănătoare, dar falsă. În această fază agentul dublu este verificat de ambii stăpâni. Primul face verificările de rigoare: filaj prin sondaj, tem-

Spre deosebire de el, noii stăpâni îl vor verifica pe noul agent mult mai intens și profund, agentul fiind un element informativ mai puțin cunoscut căruia i se acordă o atenție deosebită. Pentru noii stăpâni se pun multe semne de întrebare privind nu doar comportamentul agentului recrutat din tabăra adversă, dar mai ales gradul de sinceritate cu care a acceptat să colaboreze, motivele reale care l-au determinat să „cedeze” sau „se ofere”, valoarea materială a colaborării sale, până

unde și până când urmează să facă jocul și cât de intens intenționează să joace. Pentru orice serviciu de contraspionaj se naște de fiecare dată o întrebare-cheie: noul agent „căzut” în plasă a fost dirijat să fie „depistat” și „recrutat” sau este rezultatul real al activității contrainformative desfășurate pentru identificarea și atragerea sa la o colaborare sinceră și la un joc dublu față de vechii lui

stăpâni. Această întrebare-cheie va persista de fapt pe tot parcursul verificărilor care vor fi întreprinse în legătură cu agentul, dar și după ce începe jocul dublu al acestuia, căci un spion dublu e mai periculos și mai nesigur decât orice alt agent din munca de informații și contrainformații. E ca un șarpe veninos îmblânzit, dar care-l poate mușca oricând atât pe îmblânzitor, dar și pe spec-

tatorul inocent venit să asiste la dresaj. După toate aceste verificări se trece la o pregătire sumară a sa pe linie informativă, care ține cont și de calitățile personale ale acestuia, dar și de nivelul de pregătire și cunoștințele dobândite pe linie informativă de la vechiul stăpân. Concomitent, el este dirijat să furnizeze în continuare informații vechiului stăpân, pentru a nu-i trezi bănuiele

în sistemul de legătură impersonală și într-o eventuală schimbare a comportamentului său obișnuit. Este de la sine înțeles că informațiile transmise vor fi cenzurate total și nu vor mai semăna cu cele anterioare, gradul de asemănare modificându-se treptat până la intoxicarea totală a stăpânilor adevărați. (va urma)

SORIN V.
TEODORESCU

spionaj

Ultima întâlnire cu Agentul A007 (XV)

După câteva minute bijuteria lui Nino atinsese deja înălțimea de aproape 600 de metri de la sol, înălțimea maximă la care putea să zboare un avion de tip Cessna model 172 – EOS, cu patru aripi și un singur motor. Se înălțase atât de ușor și fără prea mult zgomot, încât am avut impresia că stau într-o mașină silențioasă pe autostradă. Nu greșisem când am numit-o bijuterie. Avea doar patru locuri, dar avea scaune tapițate, comode, muzică și suficient spațiu pentru eventualele bagaje în spatele nostru. Mă așteptam să trepideze, dar n-am simțit nimic din arcurile și ondulațiile cu care mă obișnuisem pe cursele interne ale compa-

niei TAROM, cu care zburam destul de des.

„A stat doi ani în Vietnam. A pilotat un F-14, un avion de luptă, cu un singur motor“

„Vă puteți scoate centurile“ spuse Nino, întorcându-se către noi. „Sticla de whisky o găsiți chiar între scaunele voastre. Aveți acolo, jos, o pungă, sunt și două pahare. Eu nu consum alcool. Serviți-vă“.

Am luat punga, am scos sticla și i-am desfăcut dopul, apoi am umplut cele două pahăruțe pe care le luase Sandy. „Peste circa zece minute ajungem deasupra oceanului“, continuă Nino. „Vom zbura chiar pe lângă coastă. Puteți să admi-

rați peisajul și chiar să faceți fotografii. În geanta din spatele

lui Sandy aveți un aparat grozav. Puteți să-l folosiți“, a adăugat Nino. „De când pilotează Nino?“, l-am întrebat pe Sandy. „A stat doi ani în Vietnam. A pilotat un F-14, un avion de luptă, cu un singur motor. Zbură la foarte mică înălțime și arunca bombe cu o precizie de invidiat. L-au nimerit însă, într-un raid, dar s-a catapultat și s-a ales doar cu câteva coaste rupte și un picior fracturat. A stat câteva luni în spital, apoi l-au trimis acasă. De câțiva ani are o

pensie militară și s-a apucat de afaceri. Ne cunoaștem de mai bine de 10 ani. Avionul l-a cumpărat o dată cu ferma. E bolnav după așa-ceva. Are grijă de el mai mult decât de soție. Avionul e construit de vreo douăzeci de ani în America, dar l-a modernizat și l-a echipat cu aparatură ultramodernă și i-a pus un rezervor de benzină în plus. I-a mărit astfel autonomia de zbor până la 2.000 de kilometri.“

Ne duce până în Bolivia, în La Paz, unde ne vom întâlni cu prietenul meu, detectivul, cu Manphis

„Ce știe despre afacerea noastră?“ „Nu știe nimic și nici nu-l interesează. Ne duce până în Bolivia, în La Paz, unde ne vom întâlni cu prietenul meu, detectivul, cu Manphis. Ne lasă acolo și revine în Lima. După ce ne rezolvăm problemele îl sunăm și vine să ne ia. Să sperăm că ne ajung 4-5 zile. Să vedem ce date are Manphis. Oamenii lui au strâns informații timp de aproape două luni și se pare că au ceva material.“ „De când îl cunoști pe detectiv?“ „Ne știm din colegiu. Am fost și am rămas foarte buni prieteni. A locuit o bună parte din timp în Lima. Era polițist, un polițist extraordinar. Într-o acțiune de-a lor a împușcat din

greșeală un copil și l-au judecat. A scăpat ușor însă, dar n-a mai suportat și a cerut să plece, apoi s-a mutat în Argentina, într-o zonă turistică, un oraș fantastic – Miguel de Tecuman, pe undeva prin nord-vestul țării. Aici și-a înființat o societate de detectivi particulari și trăiește foarte bine. Are numai foști polițiști, multe sucursale prin toate orașele mari ale Argentinei și relații în toată America de Sud. L-am vizitat anul

trecut la vila sa de lângă Miguel de Tecuman. Am stat câteva zile, m-a plimbat prin împrejurimi și mi-a povestit cum se descurcă și cu ce se ocupă. Are clienți numai din lumea bună și relații cât cuprinde.“

Este un sat de indieni, vechi de peste 600 de ani, din care se trag toate rudele ei. Pe la 16 ani s-a căsătorit cu Raul Velez, un tânăr student în medicină

„Despre Katty și familia ei ce informații ți-a dat până acum?“ Sandy și-a mai pus un pahărel de whisky, a sorbit din el, apoi a continuat: „Katty este din Bolivia. S-a născut într-un sat de la marginea orașului La Paz, situat la poalele munților Cordilieri. Acolo a copilărit, la

cea mai înaltă altitudine din lume, undeva în apropiere de râul care poartă aceeași denumire cu capitala Boliviei – La Paz. Este un sat de indieni, vechi de peste 600 de ani, din care se trag toate rudele ei. Pe la 16 ani s-a căsătorit cu Raul Velez, un tânăr student în medicină, descendent dintr-o familie de spanioli, foarte bogată și cu reputație în zonă. Familia lui Raul n-a fost de acord cu căsătoria lui cu Katty, dar el n-a ținut cont și s-a căsătorit în secret. Katty este o femeie foarte frumoasă. Ai s-o cunoști, probabil. Îi rezistă greu un bărbat iar Raul era îndrăgostit lulea după ea.“ „Probabil și prietenul nostru comun A007 a pățit la fel, am adăugat eu.“ „Cu siguranță că asta a fost motivul care l-a determinat să se atașeze de ea atât de repede și să-i ofere spațiu în aparta-

mentul său, mai ales că era deja o tânără văduvă, a completat Sandy. Când întâlnești o asemenea femeie, nu-i rezisti ușor.“ „În ce împrejurări a murit Raul?“ am continuat eu. (va urma)

SORIN V. TEODORESCU

Amenințări neconvenționale la adresa siguranței naționale (II)

Riscurile neconvenționale sau asimetrice sunt puțin cunoscute opiniei publice, ceea ce este de înțeles, dar în mod surprinzător sunt neglijate de specialiștii în probleme strategice.

Dezvoltarea necontrolată a acestor riscuri poate avea consecințe catastrofale, comparabile cu cele ale unui atac atomic.

Pericolul minelor închise

Inundațiile din primăvara și vara acestui an au demonstrat că neglijarea lucrărilor de refacere a unor diguri, a unor lucrări hidrotehnice, toleranța față de despăduririle sălbatice pot lăsa pe drumuri sute de

familii, ducând la probleme sociale și economice deosebite.

În aceste cazuri s-a manifestat din plin o trăsătură de caracter nefericită a românilor. Se lasă să se producă nenorocirea, deși este previzibilă, după care începe un lung și insuportabil schimb de replici între oamenii politici din putere și opoziție,

după principiul: „ba pe-a măti”. Ne putem aștepta și la alte catastrofe? Sunt amenințări neglijate de autorități?

Există un risc pentru securitatea ecologică, dar și pentru viața și integritatea corporală a persoanelor, generat de acumularea de hidrocarburi gazoase, în special a gazului metan, consecință directă a închiderii în ultimii 15 ani a unor exploatare miniere.

Aceste acumulări pot determina producerea unor explozii subterane, devastatoare în zonele Bușteni – Teleaga, județul Prahova, în apropierea barajului Paltinu. O explozie sau un

șir de explozii subterane, în minele abandonate și neglijate ar produce efectul unui cutremur care ar afecta populația din zona Paltinu – Ploiești – București. Cum este greu de presupus că într-un astfel de caz barajul de la Paltinu ar putea rezista, probabil că o parte din municipiul Ploiești ar dispărea sub ape.

Același pericol de catastrofă, este și în zona Măneciu-Prahova, unde barajul poate ceda, din cauza unor explozii subterane.

Pericolul salinelor

În ultimii ani, caracterizați prin absența lucrărilor de îmbunătățiri funciare, s-a constatat că anumite zone, unde au existat mari saline, acoperite în prezent de apă (Ocnele Mari, Ocna-Mureș, Târgu-Ocna) se produce un proces permanent de erodare a solului, ceea ce pune în pericol localitățile respective. Aceste imense rezervoare de saramură reziduală se pot deversa accidental sau intenționat în Olt, Mureș și Trotuș, care trec prin proximitatea localităților respective, ceea ce ar produce o catastrofă ecologică de proporții inimaginabile. Derularea unui astfel de scenariu catastrofic ar presupune afectarea siguranței populației prin infiltrarea cu saramură a surselor de apă dulce, inclusiv a Dunării, ceea ce ar putea duce la conflicte cu statele vecine. Este de la sine înțeles că ar fi afectate stațiile de apă potabilă și deteriorată cea mai mare parte a florei și a faunei.

Altă amenințare neconvențională o poate constitui eventuala depozitare defectuoasă a deșeurilor rezultate din funcționarea centralei atomoelectrice de la Cernavodă. O eventuală infestare a pânzei freactice cu deșeuri nucleare ar duce la creșterea gradului de radioactivitate din zonele populate și la creșterea incidenței afecțiunilor maligne.

Securitatea demografică

Procesul de îmbătrânire a populației început în urmă cu 30 de ani, va continua pe termen scurt și mediu. Scăderea pe termen lung a natalității a determinat și va accentua schimbarea structurii pe vârste a populației, crescând ponderea bătrânilor în detrimentul tinerilor.

Începând din 1992 și până în prezent, numărul morților este mai mare decât al nou-născuților, ceea ce înseamnă că populația țării este în scădere. Procesul va continua, prevăzându-se că până în anul 2025 populația României va scădea cu aproximativ 2,5 milioane de locuitori numai din cauze naturale. Evoluția nefastă demografică poate pune în pericol siguranța națională, deoarece prin procesul de îmbătrânire a populației nu mai poate fi satisfăcută nevoia de forță de muncă, ceea ce va duce automat la accentuarea fenomenului migrațional și la apariția unor modificări culturale în detrimentul național.

DEPARTAMENTUL ANALIZĂ

Studentii își iau examenele cu tehnică interzisă

Continuăm și în acest număr cu noi cazuri rezolvate de specialiștii SRI. Cazuri de încălcare a siguranței naționale prin folosirea de mijloace tehnice de interceptare a comunicațiilor. Asemenea mijloace au fost descoperite în sedii de firme, în bănci comerciale, dar și în sălile de clasă. Mulți dintre cei prezentați sau colaboratori ai lor se află încă sub supravegherea Serviciului Român de Informații. Acesta este motivul pentru care nu vă prezentăm numele lor reale.

Supravegherea telefoanelor

Un inginer fără ocupație a confecționat, folosit și comercializat mijloace tehnice specifice de interceptare (emițătoare cu microfon și emițătoare pentru interceptarea și transmiterea la distanță a convorbirilor telefonice). Prin intermediul unui colaborator, cât și în urma publicării în presa publicitară și poșta electronică a unor anunțuri cu următorul conținut: „Microemițătoare spion, mici dimensiuni, rază 50-1.000 m; Ocazie! Tel.XXXXXX“, acesta a intrat în legătură cu diverse persoane interesate să achiziționeze asemenea mijloace tehnice. La solicitarea unei femei, a confecționat un emițător, l-a instalat pe circuitul telefonic al unui abonat și a interceptat ilegal convorbirile telefonice ale acestuia, fiind sprijinit de un

angajat al operatorului de telefonie. A fost ultimul emițător pe care l-a construit.

Idei pentru studenți

Un cetățean pasionat de construcții electronice a confecționat microfoane cu emițător, pe care le-a comercializat în piața de vechituri unor studenți care le-au folosit cu prilejul examenelor, cât și altor persoane (patroni de firme), pentru interceptarea comunicațiilor angajaților. Mai mulți studenți au

fost surprinși în timp ce utilizau fraudulos astfel de mijloace. Profesorii n-au înțeles de la început despre ce este vorba, dar ceva bănuieli au existat. Cei de la SRI le-au confirmat bănuielile.

Și chiriaș, și cu spioni în casă

Un tehnician electronist a instalat două microfoane într-un apartament proprietate personală, pe care l-a închiriat ulterior unei firme. Din alt aparta-

ment (tot proprietatea sa), cel în cauză asculta și înregistra discuțiile purtate de chiriași. Ideea era să afle cât mai multe dintre secretele firmei, pentru ca apoi, prin șantaj, să obțină diverse foloase materiale. Mai precis, bani. Este, acum, după gratii.

Firme specializate

O anumită firmă, distribuitor autorizat al unui pretins lider mondial în producerea aparaturii de securitate, comercializa camere video mascate în carcasa de senzori detectori de fum sau de mișcare, ceasuri de masă sau de mână, detectoare de fum echipate cu microfoane și echipamente pentru control antiinterceptare. Managerul firmei a afirmat că poate livra celor interesați diverse echipamente de interceptare a comunicațiilor, inclusiv a telefoniei celulare GSM, cu prețuri foarte scăzute. La cererea clienților, firma asigură echipamentele necesare exploatarea imaginilor

captate de camerele video mascate în diverse obiecte, cât și specialiști care le instalează sau care instruesc personalul care le exploatează. Majoritatea mijloacelor de interceptare au fost cumpărate de un grup mafiot. Afacerea, care începuse promițător, a fost închisă. Legea este de vină.

Intră în vizor băncile

Firma „G“ comercializează echipamente destinate interceptării comunicațiilor produse de o firmă străină care își face

publicitate în rețeaua Internet. Persoanele interesate să achiziționeze astfel de echipamente transmit solicitările lor prin e-mail, din România, către firma străină, acestea fiind apoi redirecționate în România, către firma „G“, care contactează potențialii clienți și se implică în derularea afacerilor. Echipamentele obținute pe astfel de căi s-au folosit ilegal în sediul unei bănci. Patronul firmei „G“ a participat direct la lucrări (de fiecare dată noaptea), fiind văzut deseori în compania reprezentanților firmei străine. Proprietarii băncii au fost surprinși să afle că detectoarele de fum transmiteau imagini unor persoane străine de bancă.

Detectivi particulari corupți

Un detectiv particular s-a inițiat și specializat la firma unde lucra în urmărirea de persoane și culegere de informații prin investigații și prin mijloace

tehnice de interceptare a convorbirilor telefonice. La cererea unor persoane, el a desfășurat activități de interceptare, beneficiind și de serviciile unor angajați ai unui operator de telecomunicații. Se pare că, în România, pentru o sumă nu prea mare, găsești ușor un angajat gata să-și trădeze firma la care lucrează.

Uneori, chiar patronii agențiilor comit aceste ilegalități. Patronul unor societăți de detectivi particulari cu obiecte de activitate ce constau în „efectuarea de investigații și protecția bunurilor și persoanelor“ a desfășurat activități specifice serviciilor de informații, la solicitarea unor clienți (urmăriri de persoane și culegere de informații prin alte mijloace ilegale), activități care costă 150\$/zi lumină. Problema este că informațiile vândute clienților erau obținute, și în acest caz, prin mijloace ilegale.

CLAUDIU DRĂG

analiză

Crima organizată (II)

Evoluția organizațiilor criminale

– Mafia –

Mafia reprezintă o organizație secretă constituită încă din evul mediu, cunoscută atunci sub numele de „Viespile Siciliene” și îndreptată împotriva ocupanților francezi.

Termenul „mafia” păstrat până în zilele noastre ar corespunde prescurtării cuvintelor „Morte Alla Francia, Italia Anela” (Moarte Franței, strigă Italia).

Mafia a constituit inițial un nucleu de rezistență împotriva invadatorilor francezi. De-a lungul timpului, Mafia a evoluat negativ, degenerând într-o organizație criminală bazată pe violență.

Mafia este considerată a fi cea mai puternică și numeroasă organizație criminală (câteva mii de membri), al cărui model a fost preluat și adaptat condițiilor concrete pe plan internațional.

Grupările italiene de crimă organizată

1. Mafia Siciliană

Mafia Siciliană își are baza în Palermo și puternice legături în provinciile siciliene Troponi și Agrigento. Familia Mafia Siciliană este formată din grupuri pe districte, controlate de o Comisie Provincială. Comisia Interprovincială, care este formată din reprezentanți ai fiecărei provincii, se află la Palermo și controlează deopotrivă activitatea domestică și internațională a Mafiei Siciliene.

2. Camorra

Camorra își are centrul de bază în Napoli și baze puternice în jurul orașelor Salerno, Cosenza și Benevento.

Camorra este organizată în clanuri, multe subdivizate în grupuri mici și fracțiuni. Autoritățile italiene apreciază că ar fi câteva mii de membri ai Camorrei care operează în regiunea Campagnia din Italia. În Statele Unite sunt identificate câteva sute de membri ai Camorrei.

3. N'drangheta

N'drangheta își are sediul în regiunea Colabrio din Italia și este puternică în orașele Gioia Tauro, Siderno, Catanzaro și Reggio Calabria. Unitatea de bază a N'dranghetei este celula.

Celule sunt grupate pe teritorii și conduse de un Comitet de control. Autoritățile italiene estimează că ar fi aproximativ 6.000 de membri N'dranghete în Calabria. Și pe teritoriul SUA

acționează membri ai acestei organizații. De asemenea, în Conada prezența membrilor N'drangheta este semnificativă.

Crima organizată italiană în SUA

Cele trei grupări de crimă organizată italiană active în momentul de față în SUA sunt: Mafia Siciliană, Camorra și N'drangheta. Toate aceste grupuri au legături istorice și de structură cu grupul american La Cosa Nostra (LCN).

Activitățile grupurilor IOC (Italian Organized Crime) au adesea ca scop influența internațională, iar legăturile lor criminale sunt extensive. Colaborează intens cu grupuri criminale din Canada, țări ale Americii Latine, Australia, țări europene.

În SUA acționează câțiva mii de membri IOC. Marea majoritate ai acestora sunt implicați puternic în activități criminale, în mod independent sau în legătură cu La Cosa Nostra. Activitățile Criminale în care membrii grupărilor IOC sunt implicați include traficul de droguri, spălarea de moneadă, jocurile de noroc, șantajul, infracțiuni financiare, trafic de arme, asasinat la comandă, corupția unor persoane oficiale, incendieri, falsificări de documente, de bani, furturi cu urmări deosebite, infiltrații în afaceri legale.

Crima organizată reprezentând grupări provenite din fosta URSS

Cei mai mulți acționează în SUA. Câteva mii de grupări sunt foarte bine organizate și provin din Georgia, Cecenia, Armenia, Rusia. Sunt, de asemenea, grupări formate din ceceni născuți pe teritoriul fostei URSS.

Grupările cecenilor sunt cele mai puternice, fiind implicate în șantaje, trafic de armament, falsuri de monedă etc. Aceste grupuri sunt organizate sub forma brigăzilor, având un șef și compartimente în interiorul brigăzii.

Brigăzile sunt specializate pe anumite genuri de infracțiuni (prostituție, infracțiuni financiare, omucideri la comandă etc.).

Din rândul membrilor acestor brigăzi se aleg ucigași plătiți care execută ordinul șefilor și ucid la comandă. În cadrul acestor brigăzi există totdeauna 2-3 membri devotați șefului, care păstrează ordinea și disciplina în rândul membrilor brigăzii (aceștia sunt oamenii de încredere ai șefului care pot fi considerați ucigași personali ai șefului de brigadă).

Membrii acestei grupări călătoresc foarte mult cu mașini închiriate sau avioane personale. Folosesc pașapoarte is-

raeliene (cu precădere), grecești, nigeriene sau din Costa Rico.

Când șeful călătorește, au o echipă de 4-5 persoane care se deplasează înaintea acestuia, asigurându-i protecția, luând măsuri de siguranță în locurile de cazare (hoteluri).

Dacă urmează să folosească armamentul într-o anumită zonă, membrii brigăzilor de luptă se deplasează în

aceste locuri cu mijloace de transport în comun obișnuite, fără a avea asupra lor arme, pe care însă le primesc cu puțin timp înainte de acțiune de la un om de legătură (persoană de încredere) pe baza unei înțelegeri anterioare.

La terminarea acțiunii, omul de legătură recuperează armamentul, iar echipa folosește în continuare pentru deplasa-

re alte mijloace de transport în comun. Șefii brigăzilor folosesc în conducerea afacerilor telefonul public, și nu cel celular. Rușii cooperează ușor cu orice alt grup criminal (Cosa Nostra, columbieni, polonezi, bulgari) numai bani să iasă.

Uneori închiriază ucigașii altor organizații criminale. (va urma)

IOAN CREȚU

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

Exterminați adolescenții

Există foarte multe epitețe și sintagme asociate cu adolescenții: zăpăciți, dificili, rățaciți, pierduți, vârstă critică, anii revoltei, ani de liceu cu emoții la română, frondă, caraghioslăc, păr verde cu albastru, conflictul între generații... Banal. Vă mai spun eu una: tabără, dar de fapt lagăr, de concentrare. Ca la nașiști. De fapt, de reeducare. Dar și naziști tot așa îi ziceau, în sinea lor.

Să mă explic: am privit aseară cu gura căscată pe canalul M6 cel mai simpatic reality-show din câte mi-a fost dat să văd: un grup de adolescenți francezi din orașe mari, putezi până-n măduva oaselor din cauza țigărilor, drogurilor, discotecilor, pe scurt, vieții normale de adolescent, sunt trimiși de părinți în această tabără de reeducare (lagăr de concentrare) în pădurile Canadei. E un nou tip de terapie, se numește wilderness therapy, cum ar veni la noi terapie prin natură. Acolo sunt primiți de niște profesori/educatori/instructori înalți ca brazii Canadei și plicticoși ca peisajul ei, lați în spate ca urșii din zonă, dar blânzi ca ciutele (ca să rămânem în sfera comparațiilor naturalo-animaliere). Vor trăi în natură, în corturi, fără tentații sau vicii, mâncând terci și făcând focul prin frecarea câtorva bețe, tremurând de frig în păcătoasa climă

canadiană (chiar și cei înnebuniți să-și vândă casa ca să emigreze în Canada știu cât de frig poate fi acolo). Rezultatul? Se vor îmbuna, se vor responsabiliza, vor înțelege ce important e să respecti totul în jur, începând cu natura, adică pe scurt vor deveni plăți și bolovănoși, sănătoși și roșii în obraji, greoi și sfărăitori, asepticici ca instructorii lor binevoitori.

Nu e nici un suspans acolo. E clar că așa se va întâmpla, pentru că așa trebuie să se întâmple și altfel M6 nu l-ar fi dat pe post. Problema e că cine are nevoie de astfel de adolescenți? Un adolescent nerevoltat riscă să devină un adult nedezvoltat. Și zău că ți-e milă de ei și-ți vine să le aperi decadența pe care o mimează așa frumos, părul albastru, cerceii, tonul repezit în vorbire, pe scurt, vioiciunea și spiritul lor. Și-ți vine să-i supui pe instructorii lor la o cură intensivă de cluburi de noapte, crășme de crepitate, să-i îneci în fum de țigară și în vin, să-i înconjuri de stripteuze, de păcat, că poate în ochii ăia limpezi de izvor protejat de lege le va reveni sclipirea normală a slăbiciunilor umane.

Eu țin cu adolescenții. Păi zău așa... cum adică tabără de reeducare prin natură? În ritmul ăsta, aștept cu interes lagărul de exterminare prin natură.

ADOLESCENȚA, DIN INTERIOR

După ultimele clasificări, adolescența se întinde până pe la 25 ani, dar știm cu toții din experiență că la unii poate merge mult mai departe, după cum la alții se termină mult mai repede. Unii plâng după așa-zisa vârstă de aur, alții se bucură că au scăpat de ea, dar să vedem cum este cu cei care tocmai o trăiesc sau tocmai au ieșit din ea.

IOANA F. (15 ani). Nu știu cum să zic că e. Deocamdată toate bune și frumoase. Îmi place cum sunt acum și n-aș vrea să cresc. Cum crești, cum încep problemele. Nu zic că acum nu am probleme – cu școala, cu părinții, cu dragostea... Dar îmi place.

MIHNEA T. (25 ani). Eu nu cred că poți spune că și la 25 de ani ești adolescent. Eu nu mă simt așa. Păi în adolescență mă simțeam groaznic în pielea mea, nu aveam deloc încredere în mine și din cauza asta plusam și eram teribilist și insuportabil. Acum, pe lângă faptul că m-am calmat, știu mai bine ce vreau și de ce, nu mai văd totul în jurul meu ca prin ceață. Și mă bucur foarte mult că am scăpat de vârsta aia. Pentru mine n-a fost nici o fericire.

GEORGIANA G. (16 ani). Uneori e greu, pentru că simți presiunea să faci ceva cu tine, dar nu știi ce. Cel puțin așa mi se întâmplă mie. Sau ai stări din astea în care nu-ți vine să faci nimic, nici măcar să ieși în oraș cu prietenii. E greu și cu părinții, care încă te privesc ca pe un copil, ceea ce uneori ni se pare jignitor. Dar ne distrăm bine.

IONUȚ P. (26 ani). Eu am fost un adolescent singuratic, cu toate problemele vârstei, de la coșuri la faptul că mă simțeam tot timpul neînțeleș și

amărât. Și totuși mă gândesc cu nostalgie la ceva din perioada aia, care s-a pierdut acum, și anume timpul pe care-l aveam atunci să mă scarpin în cap, să mă uit în gol și să mă gândesc la nefericirea mea și a lumii. Și nu numai timpul, ci și faptul că orice fleac putea deveni extrem de important pentru mine, chestie greu de trăit, dar care mă umplea într-un mod în care acum puține lucruri o mai fac.

FLORIN P. (17 ani). Mie-mi place acum. E distracție continuă. Pot să fac ce vreau și chiar fac ce vreau. N-am chef să ajung un babalac obosit și scofălcit. Eu am și noroc de părinți ca lumea, care mă lasă în pace să trăiesc la maximum, cum vreau eu. Dar am colegi care au probleme acasă și trebuie să se roage pentru fiecare oră petrecută în oraș. Pentru ei e nasol.

LIGIA N. (22 ani). Nu știu dacă mai sunt sau nu adolescentă. S-ar putea să fiu, dacă adolescența înseamnă confuzie și nehotărâre, căci nu duc lipsă de asta. Viața mea nu s-a schimbat prea mult față de liceu, doar că acum sunt la facultate. Am și aceiași prieteni, pierd la fel de mult timp... Poate că sunt ceva mai calmă.

Dar știu că toate astea o să se schimbe, că va trebui să mă angajez și să încep o viață de adult. Dar încă nu-mi pot imagina o altfel de viață.

Pagină realizată de IULIA GORZO